

at Esbjerg-Spørgsmaalet, altsaa Spørgsmaalet om Eksporten over Esbjerg, er et af de vigtigste, som have ligget for her i Aar, og jeg har da søgt efter bedste Gode at arbejde for denne Sag, og har, som ogsaa ærede Medlemmer ville vide — dog sammen med andre ærede Medlemmer her i Salen, der have vist, at de have Interesse for dette Spørgsmaal — faaet Flertal i Folketinget for vor Ansuelse. Det ærede Medlem ved meget vel, at det er saa langt fra, at denne Sag er bragt tilbage ved det Arbejde, der er gjort for den i Aar, ikke alene fra min Side — thi det ærede Medlem søger i sin Forbitrelse at læsse denne Sag over paa mig alene, naaget det ærede Medlem lige saa godt som nogen ved, at der er flere i denne Sal, der have arbejdet derfor — har studt Realisationen af en virkelig Reform paa dette Omraade tilbage, at det tværtimod allerede har bevirket en ikke ganske uvæsentlig Reform, idet der fra Iste Juli kommer et nyt Skib i Gang, som er indrettet saaledes, som det her er forlangt. Det ærede Medlem tager ligeledes meget fejl, hvis han tror, at det forenede Dampskibsselskab nu sidder fastere end tidligere i denne Route. Nej, tværtimod, jeg tror, at der under de Forhandlinger, der have været førte her i Aar, stærkere og stærkere i videre og videre Kredse, er vaft en om sig gribende Stemning for en Ordning af Sagen paa den Maade, her er foreslaaet. Disse Forhandlinger have saa vist ikke bidraget til at læsne det forenede Dampskibsselskabs monopoliserede Stilling her i Landet. Det ærede Medlem gav mig det venstabelige Raad nu, at holde op med at tale for Esbjerg i denne Sal; jeg kan imidlertid ikke følge det ærede Medlems Raad, jeg betragter vedblivende denne Sag som saare vigtig, mener, at der her kan opnaas en hel Del, og agter, hvad enten det nu behager det ærede Medlem eller ikke, at arbejde videre derfor. Hvad det ærede Medlem fremførte angaaende Forhandlingerne i Fællesudvalget, kan jeg næsten ikke imødegaa, fordi det var saa ganske urigtigt. Det ærede Medlem sagde, at det Forslag, jeg havde fremstillet, var opstillet og fastholdt for at sprænge Forfatningen — jeg noterede det ærede Medlems Ord, skønt det lyder jo næsten noget fabelagtigt, at slikt kan være fremkommet her — for, at hidføre Grundlovsbrud, nægte Folketinget dets Ret osv. Ja, ærede Medlemmer, vide jo dog vel nok, at selv om dette Forslag var kommet herved i denne Sal, var Følgen jo hverken bleven en Sprængning af Forfatningen eller et Grundlovsbrud eller noget af alt det, det ærede Medlem har talt om. Følgen var

bleven, at der var bleven vedtaget en midlertidig Finanslov i den Skikkelse, hvori den af Regeringen i Saar blev forelagt, og gennem en saadan midlertidig Finanslov vilde det være bleven Tid til at enes om en Overenskomst paa Finanslovsforslaget, hvis dette var bleven vedtagen i uoverensstemmende Skikkelse i begge Ting. Men det ærede Medlems Betragtning falder saa meget mere til Jorden, som det aldeles ikke har været min Mening at bringe denne Sag ned i Folketinget, naar jeg havde set, at det var umuligt at faa et Flertal for den. Min Overbevisning herom fik jeg imidlertid først gennem de meget bestemte Erklæringer, der bleve givne af det ærede Medlem og af Fællesudvalgets Formand (S. C. Christensen) om, at alle Partiets Medlemmer som en vilde stemme imod den, og gennem den Erklæring, der blev afgivet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) om, at ligeledes han og hans Parti vilde følge det ærede Medlems Parti. Efter disse Erklæringer og efter Samraad med mine Meningsfæller kom jeg til det Resultat, at de ærede Herrer vistnok under den nuværende Situation kunde være for, at deres Partifæller vilde følge dem. Dette er jo ikke altid ganske sikkert. Jeg erindrer saaledes, at ved Standerborgvalget udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen), at det var en given Sag, at om det Valg var der kun een Mening i hans Parti, men det viste jeg dog, da det kom til Stykket, at der maa have været forskellige Meninger, da en Del Medlemmer af Partiet svarede: Stemmer ikke, og man kunde jo ogsaa tænke sig en lignende Udgang her. Fra det Øjeblik jeg kom til det Resultat, at denne Indstilling, selv om den blev vedtagen i det andet Ting, vilde blive forkastet her, var jeg imidlertid bestemt af den Mening, at den maatte frafaldes, idet jeg dog ansaa det Resultat, vi nu maatte komme til, for bedre end ingen Ting. Hvis vi ikke fik nogen regelmæssig Finanslov nu, vilde det imidlertid paa ingen Maade være ensbetydende med, at vi kom ud i uregelmæssige Tilstande; det vilde kun være ensbetydende med, at vi kom over til midlertidig Finanslov. Hvis det ærede Medlem betvivler, hvad jeg her har sagt, vil jeg anmode ham om at forhøre sig hos rette vedkommende, om ikke jeg og mit Parti have været lige saa tvrige for, at dette Forslag skulde frafaldes, saa snart det maatte betragtes som givet, at det ikke kunde blive vedtaget her i dette Ting. Det ærede Medlem er overordentlig glad over det store og gode Resultat, der er naaet ved Forhand-